

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	
Pe jumătate de an	50 "			
Pe un pătrar de an	25 "			
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		150 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 1491 E ex 1926.

INSTRUCȚIUNE

pentru aplicarea Statutelor fondului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului pentru pensionarea funcționarilor ei și pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor lor.

Art. 1.

Membrii acestui fond sunt în mod obligatoriu: asesorii consistoriali salariați, profesorii titulari dela Institutul teologic, protopresbiterii tractuali, funcționarii și oamenii de serviciu, angajați în mod definitiv la Consistorul eparhial și la Institutul teologic, cari au salariu de bază, respective gradații.

Inscrierea lor la fond se face din oficiu.

Art. 2.

Taxele fundamentale, anuale și de avansare, fixate în art. 7, 8 și 10 ale Statutelor fondului, se rețin la Cassa diecezană din retribuțiunile membrilor.

Art. 3.

Timpul de serviciu se socotește din ziua ocupării postului, fie în calitate definitivă, fie provizorie, până la ziua când a urmat pensionarea.

La pensionare se vor considera numai acei ani de serviciu, după cari s'au plătit complect taxele în baza statutelor fondului.

Art. 4.

Fondul acesta se alimentează, afară de taxele ce le plătesc membrii, și cu jumătate din venitul curat după sesiunile protopresbiteratelor vacante, care jumătate de venit compete acestui fond sub întreaga durată a vacanței.

Art. 5.

De dreptul de pensiuine poate beneficia numai titularul, adică membrul fondului, sau văduva și minorii lui legitimi.

Art. 6.

Orfanii membrului fondului își pierd dreptul la ajutor dacă sunt primiți gratuit în vre'un orfelinat sau alt institut de caritate, pentru că într'un asemenea caz existența lor este asigurată.

Art. 7.

Cererile de pensionare sunt a se instrui cu:

1. Extras de botez;
2. Certificat de serviciu;
3. Certificat medical despre starea sănătății;
4. Certificat dela autoritatea imediat superioară despre incapacitatea absolută de purtare a oficiului.

Art. 8.

Pensiunea o-statorește, conform art. 25 al Statutelor fondului, Consistorul eparhial în ședință plenară sau în ședința senatului respectiv, care e forul disciplinar al respectivului, și anume o-statorește în baza procesului verbal de expertiză a doi medici, cari se află în oficiu public, autorizați de Consistor cu vizitarea pensionarului.

Spesele expertizei medicale le suportă petiționarul anticipativ.

Art. 9.

Cererile de pensiuine ale văduvelor și de ajutorare ale orfanilor vor avea să fie provăzute cu:

1. Extras din matriculă despre moartea soțului;
2. Extras de botez a copiilor minori;
3. Extras de căsătorie bisericească;
4. Certificat dela oficiul parohial concernent despre domiciliul văduvei și al minorilor; despre conduita lor morală: că n'au fost pedepsiți pentru crimă sau delict de deonestătoare, că aparțin bisericei ort. rom., că văduva nu s'a despărțit de soțul ei și a convețuit cu el până la moartea acestuia și că după moartea lui nu s'a măritat.
5. Certificat de cetățenie română;
6. Copiii orfani și de mamă vor produce și extrasul despre moartea mamei lor.

Art. 10.

Cererile pentru pensiuine sau ajutoarele cuprinse

în statute, întrate după trei ani dela moartea membrului, nu se mai iau în considerare.

Pensiunile și ajutoarele neridicate în decurs de trei ani consecutivi dela scadență, nu se mai lichidează și pensiunea și ajutoarele se sistează pentru totdeauna.

Necunoașterea statutelor fondului și a instrucțiunii de față nu alterează dispozițiunile acestui articol.

Art. 11.

Pensiunea și ajutoarele membrilor acestui fond li-se solvește în rate lunare decursive, în schimb de chitanțe semnate, timbrate în regulă și vizate de către Oficiul parohial concernent.

Art. 12.

Oficiul parohial este îndatorat, sub răspundere oficială și materială, să avizeze Consistorul diecezan în răstimp de cel târziu o lună despre survenirea oricărui motiv de sistare a pensiunii sau ajutoarelor.

Art. 13.

Fondul pentru pensionarea funcționarilor eparhiali și pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor lor se administrează de către Consistorul eparhial și anume:

I. Consistorul diecezan din ședință plenară:

1. Notifică Senatului epitropesc

a) devenirea în vacanță a vre-unui protopresbiterat și dotațiunea aceluia;

b) numele, domiciliul și data numirii administratorului protopopesc;

c) hirotesirea și introducerea protopresbiterilor, punând la dispoziție toate datele necesare la statorirea anilor de serviciu:

d) instituirea funcționarilor și profesorilor, cari cad în competența plenului consistorial și sunt obligați a fi membri la fondul de pensiune și comunică toate datele necesare la statorirea anilor de serviciu;

e) alte date ce aparțin competenței sale.

II. Senatul școlar

a) notifică Senatului epitropesc datele necesare la instituirea profesorilor, cari sunt obligați a se face membri la fondul de pensiune, și dă toate datele necesare la statorirea anilor de serviciu.

III. Senatul epitropesc.

1. Veghează:

a) asupra solvirei taxelor; și

b) asupra încasării arenzilor dela sesiunile protopresbiterale vacante.

2. Notifică Cassei diecezane, pe baza datelor primite dela plenul consistorial respective dela Senat:

a) taxele membrilor la fond;

b) schimbările obvenite în cursul anului în statul personal al membrilor;

c) lichidează pensiunile, escontențările și ajutoarele statorite.

IV. Cassa diecezană:

1. face reținerile taxelor membrilor;

2. încasează venitele fondului;

2. solvește pensiunile escontențările și ajutoarele;

4. administrează fondul, conform normelor din vi-goare și a dispozițiunilor consistoriale, purtând:

a) un registru despre membrii fondului și solvirile lor la fond;

b) un registru despre pensionari, ajutoarați și despre pensiunile, respective ajutoarele lor;

c) un indice alfabetic despre membrii fondului;

d) un indice alfabetic despre pensionari și ajutoarați și

e) o evidență despre venitul sesiunilor protopresbiterale vacante.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 27 Aprilie 1926.

Filaret Musta

Arhiepiscop-Vicar episcopesc.

Nr. 1944 E ex 1926.

Sinodul eparhial, cu concluzul său Nr. prot 39 ex 1926, a aprobat această instrucțiune în ședința ținută în 4 Maiu 1926.

Caransebeș, în 22 Iunie 1926.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Din cuvintele scripturii. Botezul creștinului.

„Și toți prin Moise s'au botezat în nor și în mare” (1. Cor. 10, 2).

Un creștin, care citește scriptura, îmi cere să-i explic acest verset din învățătura lui Pavel. De sigur, că fără o cunoștință mai deaproape a a celor cuprinse în întreaga scriptură, cel ce citește scrierile apostolului Pavel, nu va putea pricepe tot ce a scris el.

Să luăm versetul nostru. Trebuie citit împreună cu versetul 1, care zice: „Nu voiesc ca voi, fraților, să nu știți, că toți părinții noștri au fost sub nor și toți prin mare au trecut. Și toți prin Moise s'au botezat în nor și în mare”.

Aceste versete aduc aminte iudeilor faptele minunate, pe cari Domnul Dumnezeu le-a făcut cu părinții lor, când i-a scos din robia Egiptului.

După ce au plecat din Egipt, ca să nu rățăcească drumul prin pustii, o coloană de nor — ziua întunecoasă, iar noaptea luminoasă — mergea înaintea lor. (Vezi Eșire 13₂₁ . . .). Când au ajuns la Marea Roșie și au văzut în urma lor armata lui Faraon, Dumnezeu i-a sprijinit,

punând coloana de nor înainte și în urma lor (Eșire 14₁₃). Așa sprijiniți de Domnul au putut trece și prin Marea Roșie.

După ce spune acestea, apostolul le mai amintește și alte fapte minunate, cu cari Domnul a sprijinit pe părinții lor.

Să luăm seama, că apostolul zice: „s'au botezat în nor și în mare“. Trecerea prin Marea Roșie, sprijiniți de Domnul, a fost trecerea dela robie la libertate. Dincolo de Marea Roșie Epipeteni nu mai erau stăpâni pe ei. Erau liberi. Și nu numai atât! Era și poporul sfințit Domnului.

Cu alte cuvinte: trecerea aceea în nor și și prin mare a fost pentru ei poarta de trecere dela o stare la alta. Și pentru această trecere Pavel întrebuințează cuvintele: „s'au botezat“. Așa dar el pune alături aceste două: trecerea în nor și prin mare cu botezul creștin, care este poarta de intrare în comunitatea creștină.

Și atunci să ne întrebăm, cum înțelege Pavel botezul creștin? Norul, care păzea și conducea pe Evrei, era puterea Domnului. Marea era apa de curățire, prin care treceau.

Atunci cum trebuie să se facă botezul creștin? Prin chemarea Duhului sfânt și prin trecerea, cufundarea în apă.

Așa trecem și noi de la starea de păgâni, robi ai păcatului, la starea de liberi și membri ai adunării creștine.

Și acum să ne întrebăm și de legătura de idei, în care stau aceste zise ale lui Pavel în scrisoarea sa. Pavel voiește în capitolul 9 să spună creștinilor, că a fi creștin însemnează a avea și oare cari datorii de îndeplinit. (Cap. 9₁₋₂₄). Ca să dovedească cititorilor acestea, le ia pilde întâiu din viața și obiceiurile păgânești. (Cap. 9_{v. 24} Cap. 10_{v. 1}). Iar de la Cap. 10_{v. 1-12} le dă pilde din viața Evreilor.

De la păgâni le dă pilda celor ce se iau la întrecere la alergat, cum se obișnuia la jocurile istorice. Ca să poată alerga la cursurile acelea, trebuiau să îndeplinească anumite condițiuni, aveau anumite îndatoriri și anume: 10 luni să se lase de vin, mâncări îmbelșugate și legături cu femeile. Numai așa puteau să fie bine pregătiți, ca să ia parte la alergări.

De la Iudei le spune, că Domnul i-a ajutat să treacă prin Marea Roșie, cum i-a păzit prin

pustie, și altele. Dar trebuiau să se cunoască și ei cu oarecare îndatoriri. Evreii însă n'au ținut seamă de aceste datorii și de aceea au fost pedepsiți, cum spune mai departe chiar în același loc epistola sa, când zice (Cap. 10_{v. 5}), că mulți din ei au căzut în pustie din pricina neascultării.

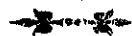
* * *

După învățătura lui Pavel, botezul creștinesc se face prin puterea Duhului sfânt și prin cufundarea în apă.

Acest botez este poarta intrării în turma lui Christos. Cine vrea să i se zică pe drept creștin, să știe, că trebuie să se și arate în fapte creștin. Altfel nu numai că nu va fi socotit de creștin, dar va fi și pedepsit de Dumnezeu.

Creștine! Gândește puțin asupra vieții ce ducem noi azi! Fă puțină filosofie asupra traiului nostru și chibzuește bine, dacă nu cumva traiul nostru amar de azi nu este o plată, pe care Dumnezeu ne-o dă pentru fărădelegile noastre. El ne lasă să ne chinuim unii pe alții. Gândește, te rugăm, și răspunde-ți singur ce trebuie să faci.

Pr. Popescu-Mălăești.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Deosebită atenție trebuie să dăm deci căinții adevărate, sincere și rōditoare de fapte bune, pe care însă să nu o amânăm mereu, ci să o săvârșim la timpul său. Căci ea este un adevărat și serios examen de conștiință. Mai mult chiar decât atât. Ea este un început de îndreptare, o mărturisire îndurerată, că ne condamnăm păcatul, urându-l chiar. Chiar moralistii antici recomandau cu multă căldură practica examenului de conștiință.

Inscripția săpată pe frontispiciul templului din Delphi: „Γνώθι σεαυτόν,“ „cunoaște-te pe tine însuși“. Un Socrate stăruie foarte mult asupra faptului de a ne cunoaște cât mai bine, căci această cunoaștere de sine pentru om este izvor de bunătați: (Xenofon, Memoriile lui Socrate. Cartea IV, cap. III.).

Să ascultăm acum și glasul lui *Seneca*. „*Trebue să chemăm în fiecare zi sufletul nostru și-și dea socoteală*. Așa făcea *Sextius*; cum sfârșia ziua, se întreba: de ce cusur m'am vindecat azi? Ce pațimă am combătut? Intru cât am devenit mai bun? — Nimic nu poate fi mai frumos decât această deprindere de a trece în revistă faptele zilei! Tot așa fac și eu, continuă *Seneca*, și îndeplinind față de mine însu-mi funcțiunea de judecător, mă citez înaintea tribunalului meu. După ce am stins lumina în cameră, încep o anchetă asupra zilei trecute. Revin asupra tuturor faptelor și zilelor mele. Nu-mi ascund nimic, nu-mi tolerez nimic. Pentru ce m'aș teme de a-mi cerceta greșelile, când îmi zic: bagă de seamă să nu mai repeți., de astă dată, te iert!“ *Seneca*, Despre mânie. Cartea III).

Filosoful împărat *Marcu Aureliu* a atins culmea perfecției și a conștiinții morale tocmai prin acest examen de conștiință. — Acest filosof ne recomandă retragerea la mare sau la munte, ca să ne coborâm înlăuntrul sufletului nostru, contemplându-ne faptele calm și înmulțit. (Cugetări, Cartea IV, cap. 3.).

Ci trebuie să stăruim nițel mai mult asupra căinții, căci ea corespunde de minune celor mai nobile trebuinți și nizuinți ale sufletelor noastre.

Bougaud, acest teolog savant, a văzut în *Avignon* chipul răstignit pe cruce al Mântuitorului nostru, o capodoperă a sculpturii creștine. Acest monument de artă genială unește într-o unitate vrednică de admirat sentimentele de durere și de cerească bucurie, de care a fost stăpânit Mântuitorul în clipele amare ale patimirii Sale pe cruce. Durerea și bucuria, unite ambele în cea mai desăvârșită armonie, iată sentimentele care l-au isbit pe *Bougaud* în momentele de contemplare senină a acestui monument.

O parte a chipului divin tradează suferințele în luptele psihice supraomenești ale Domnului, pe când cealaltă parte respiră bucuria și speranța învierii Lui. — Sentimentul, pe care i-l-a produs în suflet această operă sublimă, l-a concretizat în cuvintele: „Iată Dumnezeu-omul, care moare, ca să învieze“.

Și căința are două fețe, una de întristare, iar alta de bucurie, unite ambele în cel mai desăvârșit acord: „Ne zdrobim sufletul în durere, ca să-l înviem întru bucurie“.

Să admirăm fața îndurerată a căinții, zu-

gravită atât de plastic desenul filosof al lumii antice, de *Platon*, în celebra lui operă, în *Gorgias*. „Cine a săvârșit vre-o nedreptate să se prezinte acolo, unde poate primi dojana cuvenită și să alerge la judecător, ca la un medic. Acolo, el însuși, mai întâiu să se acuze și să nu-și ascundă păcatul, ci să-l mărturisească cu inima deschisă, ca să-și primească pedeapsa pentru el și astfel să-și recâștige sănătatea. Să prindă curaj; să se ridice deasupra fricii; cu ochii închiși, dar cu sufletul rezolut și cu inima nobilă să se ofere dreptății, precum ne oferim medicului, suferind chiar secționarea, arderea, să râvnim din tot sufletul binele și frumosul, fără a da vre-o atenție durerii; așa încât dacă păcatul comis merită nuiua, să pășim înainte pentru a o primi, de cumva e nevoie de lanțuri să ne oferim mâinile spre legare; sau de amendă în bani, să o plătim; sau de exil, să-l îndeplinim; sau poate de moarte, să o suferim; noi să tim cei dintâi, cari mărturisim împotriva noastră, deschizându-ne buzele, ca prin mărturisirea păcatelor noastre, să ne putem scăpa de răul cel mai mare, de nedreptate“.

Am zis, că'n lumea greco-romană nu era cu puțință de conceput, cum cineva își poate preschimba trecutul.

Această credință era așa zicând generală. Numai câteva individualități distinse, ca: *Seneca*, *Socrate*, *Platon*, *Marcu Aureliu*, etc., au presimțit, printr'un minunat instinct divin, taina cea miraculoasă a căinții, dar numai fața ei îndoliată, și nici aceasta în sensul revelat nouă de *Christos*. Căci căința nu este numai un examen de conștiință, ci este mai ales satisfacția dată ordinei morale jignite, chiar lui Dumnezeu, autorul suprem al acestei ordine: este înfrângerea mândriei, înfrângerea sensualității, renunțarea la bunurile lumești trecătoare; este, prin urmare, o totală curățire internă, o spălare, un *κάθαρσις*, un altruism pilduitor.

Căința e ceva și mai mult. E soarele care zâmbește printre stropii de ploaie, e fața noastră a tuturor, care surâde printre lacrimi: aceasta este fața ei veselă, pe care nici spiritul unui filosof ca *Platon* nu a putut-o întrezări în lumea ideilor lui. — Căci *Platon*, în cuvintele citate mai sus, ne zugrăvește numai fața tristă a căinții, fața înlăcrămată, care nizuiește să-și alunge vina prin ispășirea corespunzătoare.

(Urmează).

S P I C U I R I

Focul ceresc.

În Marea Atlantică era o insulă, pe care tufișele și plantele veninoase formau păduri întregi; șerpi veninoși și fiare sălbatice locuiau acolo, om viu încă nu cutezase a-și pune piciorul pe insulă. S'a găsit cu vremea un om îndrăzneț, un căpitan de vapoare, care într'o zi — cuprins de furtună — a descins pe insulă, dând foc stufișului și tuturor plantelor. În câteva ore întreaga insulă era în flăcări, prefăcându-se în cenușe tot ce era pe ea. De aci înainte această insulă s'a preschimbât într'un raiu adevărat, a devenit cultivabilă, producându-se acolo tot felul de poame gustoase, mai cu seamă zahăr pe seama Europei.

Asemenea schimbare a făcut în sufletul apostolilor acele limbi de foc, cari la Rusali s'au pogorât peste dânșii: a exterminat din inimile lor buruienile păcatelor și le-a prefăcut în grădini de flori mirositoare a virtuților. Urmele destrăbălării omenești au dispărut de pe dânșii. Abzic de toate bunurile pământesti, își poartă crucea, iartă celor-ce-i vatămă, singura lor dorire de a suferi pentru Christos. Acest foc ceresc a săvârșit minuni nu numai în apostoli, ci și pe mulți păcătoși a abătut dela povârnișul pierzării, luminându-le cărarea, care duce la ceriuri. „Toate le pot prin Christos, care mă întărește”. (Filip, 4, 13).

Un prinț chinuitor de animale.

Ludovic al XIII, regele Franței, era în tinerețe foarte crud și nemilos. Într'o zi l-a găsit tatăl său cum zdrobia între două pietre capul unei vrăbii. Regele i-a cărat cu băta câteva binișor, la ce mama regină i-a făcut imputări regelui, că în așa chip tratează cu viitorul rege al țării. Regele i-a răspuns: ași dori ca să trăiesc încă mulți ani, căci când n'oi mai fi eu, acest copil depravat nici pe mama sa nu o va trata mai bine.

Prorocirea regelui s'a împlinit.

Scurt după asta l-a doborât pumnalul lui Ravaillac, iar chinuitorul de animale s'a urcat pe tron. Acesta a decapitat foarte mulți dușmani de ai săi, exilând în cele din urmă și pe mama sa.

Chinuitorii de animale sunt duri, începând cu micile insecte până la cănele de casă, acestora nu le place a se desfăta în cântecul paserilor ceriului, ci află plăcerea a le arunca cu pietre, a le strica cuiburile, iar mai târziu nu sunt mai puțini cruzi nici față de semenii lor, cum se vede din cazul de sus. Năravul din fire n'are lecuire. Domnul Christos a zis: „Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul”.

Unde sunt oile acolo trebuie să fie și păstorul.

S. Ioan Milostivul, patriarhul Alexandriei († 619), observă odată, cumcă unii creștini în Dumineci și sărbători, în loc de a intra în s. biserică, conversau pe

afară, petrecându-se și glumind. Pentru curmarea acestui rău, i-a venit în minte o înțeleaptă idee. Într'o Duminecă, în loc de a intra la s. liturgie, s'a dus în mijlocul celor ce conversau afară de biserică, cari nu îndeajuns s'au mirat, cum de patriarhul șede între ei, amestecându-se în vorbele lor. Atunci a zis patriarhul: Voi vă mirați, că șed aici între voi. E lucru firesc, căci doară unde sunt oile, acolo trebuie să fie și păstorul. Dacă voi stați aci și eu trebuie să stau aci. De intrați în biserică și eu voi intra cu voi. Aceste cuvinte și-au avut imediat efectul lor. Toți au intrat în s. biserică, iar dela întâmplarea aceasta nu s'a mai pomenit, ca cineva în decursul slujbelor dumnezeiești să steie afară de zidurile bisericii.

Trad. de N. V. preot.

Personale. Incheindu-se sesiunea Sfântului Sinod, P. S. Sa Arhiepiscopul nostru Filaret s'a reîntors eri seară dela București.

Retribuțiunile preoțimei noastre pe luna Iunie s'au ridicat dela Administrația financiară din Logoj, asemnându-se la locurile, de unde preoții le primesc de obicei.

Orfanul. Familia Regală a României, cu ocazia excursiunii din anul acesta pe Dunăre, s'a oprit și la orașul Balcic, port lângă Marea Neagră. Când M. Sa Regina trecea pe țărmul mării, iată în drum un copil ca de 10 ani. Băiatul se opri în fața Suveranei și îi zice: „Am auzit, că a venit la noi mama orfanilor, și am venit pe jos, din județul Constanța, să o văd și eu, că tata a murit în război, și mama, cu două surori, au fost omorâte în câmp, de trăsnet, când erau la lucru” Regina, mișcată de povestirea băiatului, l-a luat în trenul regal și l-a adus în capitală, ca să-l dea la școală. Numele băiatului este: Alexandru Ioan.

Facultate teologică la Chișinău. Congresul eparhial din Chișinău a delegat pe protoiereul Guciujna, deputat de Orhei, să expună domnilor miniștri de culte și de instrucțiune necesitatea înființării la Chișinău a unei universități. Ar urma deocamdată să se înființeze o facultate teologică, deoarece congresul eparhial dispune de fonduri și de local propriu, precum și de numărul necesar de profesori. În principiu, domniile miniștri ar fi aprobat această propunere, rămânând a se discuta în mod practic.

Hiperzel catolic. În ziua de Rusalii, 23 Mai 1926, credincioșii gr. catolici din Dej, sub conducerea protopopului Iacob Marga, după ce au ieșit cu icoa-

nele la sfințirea țarinei, la întoarcerea în oraș, au intrat în procesiune solemnă cu prapori, pe lângă tragerea clopotelor biserici lor, în biserica romano-catolică, de unde, după rugăciunile săvârșite acolo, s'au întors la biserica unită, cu aceeași ceremonie. Această scenă s'a repetat și a doua zi, când, după terminarea sfintei liturhii, au mers și intrat cu același ceremonial și tot în procesiune solemnă din biserica lor în cea romano-catolică și înapoi. Mulți țărani uimiți întrebau, de ce se face acest lucru azi în România întregită?

(„Renașterea“).

Nr. 2296 E 1926.

PUBLICAȚIUNE.

Consistoriul eparhiei ort. române a Caransebeșului dă în arendă la licitație publică:

I pe un an și anume pe anul economic 1926/7:

Sesiunile parohiale vacante din Bârna, Boldur II, Cacova II, Calnia, Călnic II, Cârpa, Cliciova II, Costeiu Vârșetului II și III, Crivina Făgetului, Crivina Lugojului, Dalci, Ezeriș, Fițeș, Forotic, Jurjora, Grebeaș II, Iladia II, Jamulmic, Jupânești, Lațunaș, Nicolinț II, Nicolințul mare, Oreșat, Petnic, Petroasa, Pogănești, Rusova-nouă, Sacoșul-mare, Sărăzani, Scăiuș, Seceni, Șemlacul-mare II, Valeaboul, Vărădia II, Voivodinț I și II, Vrani și Zolt,

II pe doi ani și anume pe anii economici 1926/7 și 1927/8:

Sesiunile parohiale reduse din Berini, Biniș, Chevereșul-mare, Hitiăș și Scăiuș.

Terminul de licitație îl vor fixa comisarii consistoriali, exmiși la fașa locului pentru finirea licitației.

La licitație se admit numai acei reflectanți, cari depun vadiul recerut și anume de ficcare juger de pământ sesional din tractele protopresbiterale: Biserica-Albă, Buziaș, Ciacova, Panciova, și Vârșet, câte treizeci (30) Lei, iar din tractele: Bocșa, Caransebeș, Făget, Lugoj, Oravița și Mehadia câte douăzeci și cinci (25) Lei.

În termen de **opt zile, socotit dela ținerea licitației, se pot înainta supraoferte, în scris, la Consistoriul diecezan**, având supraofertele a fi înzestrate cu vadiul satorit, apoi cu declarația oferentilor, că cunosc atât condițiunile de licitație, cât și pământul la care reflectează, precum și cu indicarea garanției materiale oferite în privința plății arenzii.

Consistoriul diecezan își rezervă dreptul de a decide liber asupra ofertelor și respective a respinge orișice ofertă fără considerație la mărirea lui și fără nici o motivare și cu cosebire se accentuează, că întru cât arenda anuală oferită nu va fi mulțumitoare, se va publica licitațiune nouă, sau se va lăsa pământul de pășune.

Despre acceptarea sau respingerea ofertelor vor fi avizați cei interesați, iar până atunci li se interzice strict de a intra în pământ.

Atât Consistoriul diecezan, cât și arendașul abziec de dreptul de a pretinde vre-o despăgubire, dacă prin o măsurare ulterioară s'ar constata, că pământul dat și luat în arendă e mai mare sau mai mic, decât ce se arată în contractul de arendă, pentru că arendașul are să vadă pământul, ce se arendează și să declare în contract, că cunoaște acest pământ și îl arendează după cum se află de prezent în natură.

Ce privește arenda, arendașul e dator a plăti prima rată, adică $\frac{1}{3}$ parte din prețul de arendă de pe anul cel dintâi de arendă, îndată după ce s'a subscriș contractul din partea ambelor părți contrahente, a doua rată de $\frac{1}{3}$ parte din prețul de arendă va avea să o plătească la 14 Iunie 1927 și a treia rată de $\frac{1}{3}$ parte din arenda primului an economic va avea să o solvească la 28 August 1927, adică la sfârșitul primului an economic de arendă.

În al doilea an economic de arendă arendașul are să solvească rata întâia de $\frac{1}{3}$ parte din arenda de pe un an la 14 Octombrie, a a doua rată de $\frac{1}{3}$ parte din arendă la 14 Iunie și a treia rată de $\frac{1}{3}$ parte din arendă va avea să o solvească la 28 August a respectivilor ani de arendă.

De dorit este însă, ca arenda întreagă să se plătească înainte.

Vadiul se socotește în rata din urmă, adică în rata cu care se sfârșește contractul de arendă.

Prețul de arendă arendașul are să-l solvească și respective să-l trimită deadreptul la Cassa diecezană și să nu se relaxeze sub nici un titlu.

Impozitele de stat și cele comunale după pământul ce formează obiectul de arendă, le plătește Consistoriul diecezan și arendașul se oprește a plăti aceste impozite, căci sumele plătite nu i-se vor rebonifica.

Păzitorii de țarină însă are să-i plătească arendașul, deasemenea impozitele după contractul de arendă și după venit.

Arendașul e obligat a face economie rațională pe lângă sistemul de sămănătură turnus. Dacă arendașul n'ar împlini fie numai una din condițiunile și obligamentele stipulate în contractul de arendă și îndeosebi n'ar plăti vre-o rată de arendă la timpul satorit, Consistoriul diecezan are dreptul a desface îndată contractul de arendă, a scoate pe arendaș din pământ și a exarenda pământul, ce formează obiect de arendă, unui alt arendaș, fără ca arendașul să aibă dreptul a cere vre-o despăgubire. Consistoriul își susține dreptul neatins de regres.

În privința oricărei neînțelegeri, ce s'ar putea naște între contrahenți, arendașul va avea să se supună judecătoriei de ocol din Caransebeș, precum și procedurii sumare.

Toate spesele împreunate cu încheierea contractului, competența erarială și taxa de timbru proporțional după contract, precum și spesele și daunele, ce le cauzează arendașul Consistoriului diecezan prin neîmplinirea vre-unei condițiuni de contract, are să le suporte arendașul.

Intru cât ar lua în arendă mai mulți arendași vre-o parcelă de pământ, aceia sunt solidar obligați la toate cele cuprinse în contractul de arendă, adică unul pentru toți și toți pentru unul.

În fine se observă, că Consistoriul diecezan nu primește nici o răspundere pentru eventualele urmări ale reformei agrare și respective pentru eventuala desfacere a contractelor de arendă din partea organelor statului.

Caransebeș, în 30 Iunie 1926.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Onorații abonați ai „Foaiei Diecezane” sunt rugați să-și achite abonamentul la foaie, inclusiv restanțele. Abonaților particulari, cari în decurs de 14 zile nu-și achită debitele lor, nu li se va mai trimite foaia.

Adm. „Foaia Diecezană”.

CONCURSE.

Pe baza ordinului Venerabilului Consistor diecezan, dtdo 5 Decembrie 1924 Nr. 4486 B., se escrie concurs pentru îndeplinirea parohiei de cl. III-a din comuna Ezeriș, protopresbiteratul Bocșei-montană, devenită vacantă prin moartea preotului Ioachim Jurca, cu termen de recurgere de 30 zile dela primă publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele :

1. Una sesiune parohială constatătoare din 48 jug. și un intravilan, pentru care alesul preot va plăti dările.
2. Stola și birul uzitat.
3. Alesul preot se va îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze petițiile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiterat din Bocșa-montană, având a se prezenta în sf. biserică în una din Dumineci sau sărbători, spre a-și arăta destăruțitatea în cântări și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Ezeriș, la 21 Februarie 1926.

Lazăr Voiu m. p.
preș. com. par.

Dimitrie Oprea m. p.
not. com. par.

Nr. 32/926.

De acord cu mine: **Mihail Gașpar**, protopresbiterat.

Nr. 1930 B. ex 1926.

Acest concurs se publică cu adausul, că în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisiului consistorial dtdo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914, Nr. 3058 B, ridicat și la valoarea de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex. 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preotești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 11 Iunie 1926.

3—3

Filaret Musta m. p.
arhiereu-vicar episcopesc.

Nr. 119/926 Ep.

CONCURS.

Pentru complectarea postului de director al Oficiului statistic mitropolitan se publică concurs, având reflectanții la acest post să-și înainteze cererile lor Consistoriului mitropolitan ort. rom. în Sibiiu până la 31. VII. a. c.

La cererile concursuale se vor anexa: Certificat de botez, atestatele cvalificative și certificate de serviciu.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt: Salariu de bază Lei 2200 lunar plus indemnizație de chirie și sporurile legale satorite pentru funcționarii publici.

Sibiiu, 8 Iunie 1926.

3—3

Consistorul mitropolitan ort. rom.

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș

a sosit un mare transport de :

ORNATE BISERICEȘTI

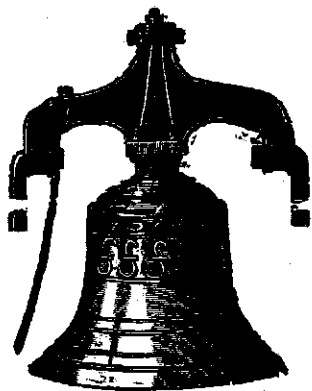
AVIZ!**AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugojului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teascuri pentru ceară (*Waxsprasen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de

fer și de clopote

pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte estine.

PROPRIETATEA CONSISTORULUI DIECEZEI ORT. ROM. A CARANSEBEȘULUI.

Otel cu bun renume aproape de centru. Apa-duct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate.

VILA
DOBOSAN
BĂILE ERCULANE

Regiune romantică de o frumusețe rară. Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai și până la sfârșitul lui Octomvrie.

Informațiuni la: Administrația „Vilei Doboșan“ dela Băile Erculane.